

eul_wid: okg-bw

Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεύς · Plutarch of Chaeronea

Proverbs Used by Alexandrians

Παροιμῖαι αἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐχρῶντο

Period: Ῥωμαϊκή [Roman](#)
Dialect: Ἀττικίζουσα [Atticizing](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Πεζός [Prose](#)
Affiliation: [Platonist](#)

- ^{τ 1} ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΑΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ ΕΧΡΩΝΤΟ. Οἱκοι τὰ Μιλήσια : ἐπὶ τῶν ὅποι μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων.
- ^{1 1} Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν· ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἴωνικὴν· εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων, Οἱκοι τὰ Μιλήσι α. Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις : ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. ^[5]
- ^{1 2} Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναῖος προχείρως πολλὰ ἐπηγγείλατο. Ὅπισαμβώ : ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων ἀεὶ παρὰ τὸ ὀπίσω βαίνειν.
- ^{1 4} Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος * * : κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου * * κατάφυτος· ὥς τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἰρουμένων δὲ ἤττονα κώμην ἔχειν. Τυδεὺς ἐκ συφορβίου : ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν.
- ^{1 5} Οἶνεὺς τὴν θυγατέρα Ἴππονόου Περίβοιαν ἐβιάσατο· γνούς δὲ αὐτὴν ἔγκυον οὔσαν ὁ πατὴρ συφορβοῖς παρέδωκε μετὰ τοῦ γενομένου παιδίου Τυδέως. Κλειτοριάξεις : ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων.
- ^{1 7} Τί σοι ὁ Ἀπόλλων ἐκιθάρισε ν ; ἤγουν, τί ἐμαντεύσατο; Κεστρεὺς νηστεύει : ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ πλέον ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἐπιφερομένων.
- ^{1 8} ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται τῆς σαρκοφαγίας, ἐσθίων ἰλύν. Βοιωτοῖς μαντεύσειας : αὕτη κατάρα τίς ἐστί.
- ^{1 9} μαντευομένοις γὰρ τοῖς Θηβαίοις περὶ πολέμου ἀνεῖλεν ἡ Πυθία νίκην αὐτοῖς ἀσεβήσασιν ἔσσεσθαι· εἷς δὲ τῶν θεωρῶν ἀρπάσας τὴν προφῆτιν Μυρτίλαν ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακείμενον λέβητα. ἄλλοι φασί, Θηβαίοις πολεμοῦσι Βόμβρος μάντις πλείους ἔφη νικήσεσθαι, εἰ προθύσαιεν τῶν ἡγεμόνων ἕνα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν Βόμβρον ἐνίκησαν. Πλείους τῶν Καλλικυρίων : Καλλικυρίων ποτὲ πλῆθος ἐπώκησε τὰς Συρακούσας οὕτω πολλοὶ, ὥστε καὶ τοὺς προτέρους οἰκήτορας ἐκβαλεῖν. ^[5]
- ^{1 11} Κέλμις ἐν σιδήρῳ : ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων, ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυσχεῖρωτοι πεφύκασι. Κέλμις γὰρ τις ἐν Ἰδῇ στερρότατον σίδηρον ἐργαζόμενος. Ὁ Κερκυραῖος

μαστιγούμενος ἄμα αὐτὸν ἡργολάβησαι : αἱ μάστιγες αἱ Κερκυραῖαι λέγονται διάφοροι εἶναι παρὰ τὰς ἄλλας.

1 13 Ἴππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλῳ ἐπίβαλλε : ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Πόλεις παίζομεν : πόλις εἶδος ἐστὶ παιδιᾶς πεττευτικῆς.

1 15 Ἀριστα χωλὸς οἶφεῖ : αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γενομένους ἄρσενας ἐπῆρουν, ἢ σκέλος ἢ χεῖρα περιελόμεναι· πολεμοῦντες δὲ πρὸς αὐτὰς οἱ Σκύθαι καὶ βουλόμενοι πρὸς αὐτὰς σπείσασθαι ἔλεγον, ὅτι συνέσονται τοῖς Σκύθαις εἰς γάμον ἀπηρώτοις καὶ μὴ λελωβημένοις. ἀποκριναμένη δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἀντιάνειρα ἡγεμῶν τῶν Ἀμαζόνων εἶπεν· Ἀριστα χωλὸς οἶφε ἴ. Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον : ἐπὶ τῶν μεταβολῇ ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνιζομένων. ^[5]

1 16 Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιθαλῇ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυῖνων καρπῶν στέφεσθαι, καὶ λίκνον ἄρτων πλήρη περιφέροντα λέγειν, Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον. Ἐσήμενον δὲ ὡς ἀπέώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν, εὐρήκασιν δὲ τὴν ἡμεροντροφίην. Μυκόνιος γείτων : ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ μικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν μικρότητα τῆς νήσου καὶ εὐτέλειαν, τῆς Μυκόνου. ^[5]

1 18 Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθοῦν : ἐπὶ τῶν πειρωμένων διάστροφα ξύλα κατευθύνειν. Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον : ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

1 20 Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης : ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυνόντων αὐτό. Ἡράκλειος ψώρα : ἡ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ πολλαχοῦ ἀνῆκε θερμὰ λουτρά.

1 22 Οὐκ ἔστι δούλων πόλις : διὰ τὸ σπάνιον εἴρηται. Βούνας δικάζει : ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπερτιθεμένων.

1 23 Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐγένετο· τούτῳ Ἡλεῖοι πρὸς Καλλιωναίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν δίκας νομίσαντες ἀναμένειν, ἕως ἂν ἀποφῆναι· γνοὺς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο ἀνεβάλλετο μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν. Λοκρικὸς βοῦς : ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. ^[5]

1 24 οἱ Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς δημοτελῇ θυσίαν, σικύοις ὑποθέντες ξύλα μικρὰ καὶ σχηματίζαντες βοῦν, τούτῳ τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν. Θεὸς ἡ Ἀναΐδεια : ἐπὶ τῶν διὰ τὴν ἀναισχυντίαν ὠφελουμένων.

1 26 Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ : ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον ἀσκούντων. Ἄειδε τοὺς Τέλληνος : ὁ Τέλλης ἐγένετο αὐλητῆς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής.

1 28 Ὑδωρ παραρρέει : ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβαινόντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. Μιχθοφορῶν : αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν ἐρασμίων διδάσκαλος καὶ ὑπερῃφάνων, ὡς φασὶ καὶ τὴν Σαπφῶ ἐρασθῆναι· μὴ φέρουσιν δὲ τὸ πάθος ῥῖψαι αὐτὴν κατὰ τῶν ἐν Λευκαδίᾳ πετρῶν.

1 30 Λιμοῦ πεδίον : ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. τόπος γὰρ ἐστὶν οὕτω καλούμενος Λιμοῦ πεδίον. Πεύκης τρόπον : ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· παρόσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται.

1 32 Οὐκ εἰμί τούτων τῶν ἡρώων : ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖν. Βοῦθος περιφοιτᾷ : ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ τινος Πυθιονίκου Βούθου καλουμένου.

1 34 Λιμοδωριεῖς : σιτοδείας ποτὲ γενομένης ἐν Πελοποννήσῳ ἐφόδια τινὲς λαβόντες ἀπῆραν· πλανωμένους δὲ αὐτοὺς ἀπεδέξατο ἡ ἐν Ῥόδῳ Τρίπολις· ἐκλήθησαν δὲ διὰ τοῦτο Λιμοδωριεῖς. Μερὶς οὐ πνίγει : φασὶ περὶ τὴν Ἑλλάδα μὴ εἶναι σύνηθες τοῖς ἀρχαίοις διανέμειν μερίδας διὰ

δὲ προφάσεις τινὰς ἐνδεεστέρων γενομένων τῶν ἐδωδίων, κρατῆσαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. ^[5]

- 1 36 Ἡράκλειος νόσος : τὴν ἱερὰν νόσον Ἡράκλειον ὠνόμαζον· εἰς ταύτην γὰρ ἐκ μακρῶν πόνων ἐμπεσεῖν Ἡρακλέα. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει : μελλούσης γενέσθαι τῆς Ξέρξου στρατείας, οἱ Ἕλληνες ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀνήλισκον, ἐπιλέγοντες· Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.
- 1 38 Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική : τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισέγαγον, ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο. Λευκὴ στάθμη : αὕτη κατ' ἔλλειψιν εἴρηται ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι διακρινόντων. ^[5]
- 1 39 ἐν γὰρ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη λέγεται· ἥκιστα γὰρ διὰ τὸ ὁμοειδὲς σαφὴς ἐστίν. Μωρύχου Διονύσου : καὶ, Μωρότερος εἶ Διονύσου, ὃς τᾶνδον ἀφείδω, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται : ἐπὶ τῶν εὐθιῆς τι διαπεπραγμένων.
- 1 40 Μωρύχος δὲ ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μολύνεσθαι, ἐπειδὴν τρυγῶσι, τῷ ἀπὸ τῶν βοτρύων γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. μωρύξαι δὲ τὸ μολύναι· καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐήθειαν, παρόσον ἔξω τοῦ νεοῦ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ παρὰ τῇ εἰσόδῳ ἐν ὑπαίθρῳ. Ἡ Ἀμαίᾳ τὴν Ἀζησίαν μετήλθεν : ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσῃ χρωμένων. ^[5]
- 1 41 Ἀμαίᾳ γὰρ ἡ Δημήτηρ παρὰ Τροιζηνίοις προσαγορεύεται, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη. Ὁ Λέσβιος πρύλις : αὕτη καθ' ὁμοίωσιν λέγεται, ὥσπερ Λέσβιος πρύλις.
- 1 42 δοκεῖ δὲ ὁ Πρύλις Ἑρμοῦ παῖς γενέσθαι καὶ μάντις. Ἀ φιλοχρηματία τὰν Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν : ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων.
- 1 43 μετήνεγκται ἀπὸ χρησιμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίοις. ἔχρησε γὰρ ὁ θεὸς, τότε ἀπολέσθαι ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν. Ἡ ἐν Ἀργεὶ ἀσπίς : οἱ ἐν Ἀργεὶ οἱ τὴν ἐν τοῖς παισὶν ὥραν καθαρὰν καὶ ἀδιάφθορον φυλάξαντες, ἀναλαβόντες χρυσὴν ἀσπίδα προπομπεύουσι, τοῦτο γέρας ἔχοντες κατὰ τι νόμιμον ἀρχαῖον. ^[5]
- 1 45 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον : ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρεῖττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα· ὥς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τῶν ὀφθαλμῶν τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλλοι. Ἐστία θύεις : ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μεταδιδόντων.
- 1 46 Δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθουν Ἐστία, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. Τί [ὅτ ι] οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβῃσιν ἥρως γένῃ : φασὶν, ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον.
- 1 47 ὅθεν τὸ, ἵνα ἥρως γένῃ, κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται. Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης : ἐπὶ τῶν ἅπαντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων.
- 1 48 Ἀλήτης γὰρ, ὥς φησι Δοῦρις, ἀποπεσὼν Κορίνθου, κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ ἀπεπειρᾶτο πάλιν κτηθεῖν· ἐνὶ τῇ χώρᾳ περιῶδων τινα βουκόλον, ἥτει τροφήν· ὁ δὲ βῶλον ἐκ τῆς πῆρας ἀράμενος ἐδίδου. ὁ δὲ Ἀλήτης ἐδέξατο οἰωνισάμενος καὶ εἰπὼν· Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης. Ἄδακρυς πόλεμος : ἐπὶ τῶν ἔξω τινὸς χαλεποῦ πράγματα κατορθούντων. ^[5]
- 1 49 ὁ γὰρ Δωδωναῖος προεῖπε Λακεδαιμονίοις πολεμοῦσι πρὸς Ἀρκάδας, μάχην ἄδακρυν ἔσεσθαι· συμβαλόντες δὲ μετὰ ταῦτα ἐνίκησαν μηδενὸς ἀποθανόντος. Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια : ἐλλείπει τὸ, καθ' ἑαυτοῦ. ^[5]
- 1 50 Ὅταν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγέντες τινὲς πράττωσί τι, ἐπιλέγουσιν ἑαυτοῖς, Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια. Ἐν Τροφωνίου μεμάντευται : ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων.

- 1 51 οἱ γὰρ καταβαίνοντες ἐς Τροφωνίου λέγουσι τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ γὰρ Τροφώνιος ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους καὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Αὐγέου, εὐξάμενος εἰς χάσμα ἐνέπεσεν, οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐγένετο. Φάλλος τῷ θεῷ : ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὰ οἰκεῖα πρόσφορα· ἐπεὶ τῷ Διονύσῳ ἴστατο ὁ φάλλος. ^[5]
- 1 53 Δῶρον δ' ὅ, τι δῶ τις ἐπαίνει ἰ. Ταινάριον κακόν : τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς ἰκέτας.
- 1 54 οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφυγόντας εἰς Ταίναρον τῶν Εἰλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν. Πιτάνη εἰμί : κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων.
- 1 55 τῇ γὰρ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα. Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίσταντα ἰ.
- 1 57 Ταχύτερον ὁ Μάνδρης κρητίνας ἀπεπέρασε : Ἐφέσιοι κρητίνας ἐκτήσαντο τὰς Μαγνήτων· ἀπεπέρασε δέ σφιν Μάνδρης ὁ Μανδρολύτου παρ' οἶνον καὶ μέθην καὶ κύβην. Πολυκράτης μητέρα νέμει : Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν, δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, πρὸς ἕκαστον λέγων, ὅτι Μητέρα σοι ταύτην δίδωμι ἰ.
- 1 59 Ἀττικὸς πάροικος : οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς παροικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιάζοντας ἐξέβαλλον. ἢ ἀπὸ τῶν εἰς Σάμον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ἐποίκων. Εἰς Μασσαλίαν πλεύσειας : οἱ Μασσαλιῶται θηλύτερον ἔζων, καὶ στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι χρώμενοι, ἔτι δὲ τὰς κόμας μεμυρισμένας ἀναδεδεμένοι, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονοῦντες.
- 1 61 Σαμίων ἄνθ η, καὶ, Σαμιακὴ λαύρα : ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. ἡ Σαμιακὴ λαύρα στενωπὴ ἦν παρὰ Σαμίοις, ἐν ἣ τὰ πέμματα ἐπιπράσκετο. τὰ δὲ Σαμίων ἄνθη τόπος, ἐν ᾧ συνήεσαν αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι συνευωχησόμεναι. διὰ ταύτην τὴν τρυφήν οἱ Σάμιοι τοῖς Πέρσαις ἐδουλώθησαν. Ἡ Σκυθῶν ῥῆσις : πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσῃν ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι, κλαίειν αὐτόν. ^[5]
- 1 62 ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων. Διὸς ἐγκέφαλος : ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.
- 1 63 τὰ γὰρ πολυτελεῖ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος ἐκαλεῖτο. Λευκηπατίας : φασὶ συμβαίνειν τι ἐπὶ τὸ ἦπαρ ἐπὶ τινῶν, ὃ δειλοὺς ποιεῖ.
- 1 64 εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων. Ἀκκῶ : αὕτη γέγονεν ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβλημένων, ἦν φασιν ἐσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὥς ἐτέρᾳ διαλέγεσθαι.
- 1 66 Ἀεὶ κολοῖδς παρ κολοῖδον ἰζάνει : διὰ τὸ φιλάλληλον τοῦ ζώου. Κινήσω τὸν ἄ φ ' ἱερᾶς : ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται.
- 1 67 * * δὲ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· περὶ τούτοις κυκεῖόν τις ψῆφος οἶον ἱερὴ καὶ ἀκίνητος τεῶν νομιζομένη. Τιθωνοῦ γῆρας : ἐπὶ πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων.
- 1 68 ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο. Οἰταῖος δαίμων : οὗτος ὁ δαίμων ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν πάνυ ἐμίσησεν.
- 1 70 Ἐπὶ βωμόν : εἴρηται ἀπὸ τῶν θυομένων πρὸς τοῖς βωμοῖς. Φωκαέων ἀρά : οἱ Φωκαεῖς τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες γῆς ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν.
- 1 72 Φασηλειτῶν θῦμα : ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων. φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλείτας ταρίχους τοῖς θεοῖς θύειν. Καρικὸν θῦμα : ἐπὶ τῶν ἄσαρκα μέλη θυόντων.
- 1 73 οἱ γὰρ Κᾶρες κύνας ἱεουργοῦσι. Εὐρυμνος : οὗτος πειρώμενος διαβάλλειν Κάστορα πρὸς τὸν Πολυδεύκην, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν μεγίστην δίκην.
- 1 75 Δειλαιότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος : φοβούμενός τις τὸν Ἡρακλέα κατέδου εἰς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανεν. ἐντετύπεται ἐν τῷ λίθῳ ἀνθρωποειδῆς εἰκὼν, καὶ τὴν κεφαλὴν

ὑπερέχει τοῦ σπηλαίου· καλεῖται δὲ παρακύπτων. Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι κεῖται : τὸ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς. ^[5]

- 1 77 Βοιωτῶν νόμος : ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς ἡρεμαίως ἐχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγιγνομένων. Ἄρπαγὰ Κοτυττίοις : Κοτύττια ἑορτὴ τις ἐστὶ Σικελικὴ, ἐν ᾗ περὶ τινὰς κλάδους ἐξάπτοντες πόπανα καὶ ἀκρόδρυα ἐπέτραπον ἀρπάζειν.
- 1 79 Μέγα στόμα ἐνιαυτοῦ : οἷονεὶ πολλὴ παρῆρσις πάντων, εὐφορίας γενομένης. Εἰκὴ τῷ Ἡρακλεῖ : ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων, ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς ἦγε καὶ ἔφερε τὰ ἀλλότρια.
- 1 81 Οὐχ ἵπολέκτας περισσὰς πλῶμες : ἐπὶ τῶν βραχέα κεκτημένων. Χαμαὶ ἀντλεῖς , Φακὸν κόπτεις : ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.
- 1 83 Τίς τρόπος ἵππων : ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένον τι καὶ ἀλλόκοτον ποιούντων. Χαλκιδίζειν : ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων.
- 1 84 οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμωδοῦντο. Πρόσω καὶ χελιδῶν ὀλοσχοίνους παρεῖτα ι .
- 1 86 Οὐκ ἐπαινεθεῖν οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ : ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς δείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. Σῦκον αἰτεῖς : κατὰ τῶν κολακευόντων.
- 1 87 οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς βουλόμενοι λαμβάνειν τὰ πρῶϊμα σῦκα. Μυσὶ κανθαρίς : ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
- 1 89 Κέρδος αἰσχύνῃς ἄμεινον · ἔλκε μοιχὸν εἰς μυχόν ν . Κυρνία ἄτη : Κύρνος νῆσος ἦν πάλαι ἄβατος τοῖς πλέουσι διὰ συνεχεῖς ληστείας.
- 1 91 Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος : λιμὴν ἐστὶ καλούμενος περὶ Τορώνην τῆς Θράκης· οὗτος δὲ ἔχει * * καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καθαιρέσεις, ὥς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάσσης ἦχον. Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν : ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν θρυπτομένων γυναικῶν· οἷον, ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ· τὸ γὰρ γυναικεῖον μόριον χοῖρος λέγεται.
- 1 93 Ἐκ παντὸς ξύλου : κατ' ἔλλειψιν λέγεται· τὸ γὰρ πλῆρες, ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· ἐπὶ τῶν τὸ μὲν εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρεῖαν ἀναγκαίαν πιπτόντων. Ἄρκτου παρούσης τὰ ἵχνη ζητεῖς : ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν.
- 1 95 Σικελὸς ὁμφακίζεται : ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἀξία κλεπτόντων. Οὐδὲν ἦν ἄρα τὰ ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός ς .
- 1 97 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ : ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων· ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ θερμὸν τῶν ὀβελίσκων. Ἀκεσίας ἰάσατο : Ἀκεσίας ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυῆς, ὃς τὸν πρωκτὸν τινος ἀλγοῦντος κακῶς ἰάσατο.
- 1 99 Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ : ἐπὶ τῶν ἀχθοφορούντων οὐ μόνον κατὰ τῶν ὤμων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ἐπὶ σπειρῶν σχοινίον : ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς πλεοναζόντων.
- 2 1 Γαλῇ χιτώνιον, καὶ, Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός : ἐπειδὴ γαλῇ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὕσα ἐπέδραμε μυῖ. Ὁ κνῖψ ἐν χώρᾳ : ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδόντων.
- 2 2 κνῖψ γάρ ἐστὶ θηρίδιον τῶν ξυλοφάγων. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ : οἱ Λυδοὶ κωμωδοῦνται ταῖς χερσὶν ἑαυτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια.
- 2 4 Οὐ μάλα κυκᾶς : κατὰ τῶν μηδὲν ὄντων. Οὐδὲν Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττιγίας : ὁ Τυττιγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ ἀλλότρια.

κατὰ τῶν τὰ ἀλλότρια ἀρπαζόντων καὶ πωλούντων. Τὰ πρῶτα ἀρίστους παῖδας * * ἐγείνατο : ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ ταῦτα δὲ ἀσελγαινόντων.

2 7 Δοῦλον οὐκ ἄγω , εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῶν κρεῶν : περὶ τῶν στρατευομένων δούλων, οἵτινες περὶ τοῦ σώματος μόνου μάχονται. λέγεται καὶ, εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῶν νεκρῶν, καὶ φησιν, ἀπὸ τῶν ἐν Ἀργεννοῦσαις ναυμαχησάντων δούλων τὴν παροιμίαν εἰρησθαι, οἷς ἐλευθερίαν ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τῶν νεκρῶν ἀγωνισαμένοις. Τὸν ἐν Σάμῳ κομήτην : Σάμιός τις ἐγένετο πύκτης, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος, ἐπειδὴ κόμας εἶχεν, ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, συμβαλὼν αὐτοὺς ἐνίκησεν. ^[5]

2 8 λέγεται ἐπὶ τῶν αἵρουμένων ἀνταγωνιστὰς ἑαυτοῖς κρείττονας, ἢ προσεδόκησαν * * ὥσπερ τὸν ἀληλεσμένον βίον οἱ μὲν ἐπὶ τῶν πλάνητι βίῳ χρωμένων προσεδέξαντο· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων, οἷονεὶ κατειργασμένων καὶ πρὸς τροφὴν ἐτοιμῶν. Εἴ τι κακὸν , εἰς Πύρρην : οἱ Πυρρᾶιοι πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον. ^[5]

2 9 ἐκεῖνοι οὖν τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Πυρρᾶϊων χώραν, ἐπεφώνουν, εἴ τι κακὸν ν , εἰς Πύρρην ν. Μετὰ Λέσβιον ῥόδον : Λακεδαιμόνιοι στασιάσαντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμόν τοῦ θεοῦ ἐκ Λέσβου Τέρπανδρον τὸν μουσικόν· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ παρὰ τοὺς κώμους τῇ μουσικῇ χρώμενος, ἤρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. ^[5]

2 10 εἶποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν, μετὰ Λέσβιον ῥόδον ν. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους : Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος.

2 11 εἶποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπερβολικῶς ἔλεγον, ὑπὲρ τοὺς Καλλικράτους ς. ἄλλοι δὲ φασι, * * τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικούς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν ἀύξησαι. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν μανθάνειν : ἐπὶ τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἀπτομένων τῶν τελευταίων. ^[5]

2 13 Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις : αἱ τὴν σελήνην καθαιροῦσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. Ἐν ὄλμῳ ἐκοιμήθη : οἱ ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντες ἐπιθειαστικώτατοί εἰσιν.

2 15 Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος : οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. Κράδης ῥαγείσης : κράδῃ νῦν οὐχ ὁ σύκινος κλάδος, ἀλλ' ἡ ἀγκυρὶς, ἀφ' ἧς οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶνται, θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν, ζωστήρσι καὶ ταινίαις κατελιγμένοι.

2 16 ἐπὶ τῶν προσφανεύων αἰφνιδίως καὶ ἀσχημονούντων. Εἴ τ' ἐφ' ὕδωρ κακόν : ἐπὶ τῶν δυσκληρούμενων. ^[5]

2 17 ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φαυλότατον τῶν ἔργων ἦν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο δὲ οὗτος ἀπὸ κλήρου. Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλας Ἀδώνιδος : Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιός· αὕτη τὸν Ἀδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτῶμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἦκοι, ἀποκρίνασθαι, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ^[5]

2 18 ἡλιθίου γὰρ παραβάλλειν τῷ ἡλίῳ τοὺς σικύους. Ἀμελὴς γωνία : χωρίον ἐστὶ περὶ τὴν Λιβύην καλούμενον Ἀμελὴς γωνία.

2 20 Ἀσπένδιος κιθαριστής : ἐπὶ τῶν φιλοχρημάτων. οἱ γὰρ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν οὐδεμίαν φορὰν ἔξω φέρουσι, πάσας δ' ἐντὸς ὀργάνων. οὕτω καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδὲν τῶν πέλας ἔνεκα οἰκονομεῖ, ἔλκει δὲ ἐφ' ἑαυτόν. Εἴ τις περὶ πόλιν αἰγὶς λέγεται : τοὺς ἀνέδην περιϊόντας καὶ πλανωμένους ἐπέσκωπτον. ^[5]

2 22

Εὐρυκλῆς : ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινα καταμαντευομένων. Εὐρυκλῆς γάρ τις ἐγένετο μάντις ἐγγαστρίμυθος. Φώκου ἕρανος : κατὰ τῶν εὐωχίαν συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ.

2 23 Φῶκος γὰρ τὴν θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγεν ἐστιῶν τοὺς μνηστῆρας, καὶ ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. Τὸ Πέρδικος σκέλος : ὁ Πέρδιξ κάπηλος Ἀθήνησι χωλὸς, καὶ κωμωδούμενος ἐπὶ χολότητι. ^[5]

2 25 Οὐχ ἡ Γλαύκου τέχνη : ἐπὶ τῶν εὖ εἰργασμένων καὶ δυσκατανοήτων. Γλαῦκος γάρ τις ἐγένετο Σάμιος δημιουργὸς, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρεν. Ὡς τῶν Ἀργείων ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται : λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδα καλούμενον ἐκ νέων πάνυ ἀκμαζόντων.

2 27 Ἀμαλθείας κέρας : ἡ Ῥέα τεκοῦσα τὸν Δία ἔδωκεν Ἀμαλθείᾳ τρέφειν· ἡ δὲ οὐκ ἔχουσα γάλα, αἰγὶ ὑπέβαλεν αὐτόν. ὅθεν Αἰγίοχος ἐκλήθη. ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισε· τὸ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων αὐτῆς ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθείᾳ, παρασκευάσας γίνεσθαι αὐτῇ ὃ ἂν παρὰ τοῦ κέρατος αἰτήσῃ. ὅθεν τοὺς εὐδαίμονάς φασιν Ἀμαλθείας κέρας ἔχειν. Ἀφύας πῦρ : ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. ^[5]

2 28 τὴν γὰρ ἀφύαν τάχιστα ἔψεσθαι συμβαίνει. Ἀεὶ τις ἐν Κύδωνος : ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως καταδεχομένων τοὺς ξένους.

2 29 ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος. Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλας : Ἀρβέλαι πόλισμα Σικελῶν, εὐεξαπάτητοι δοκοῦντες οἱ ἐνοικοῦντες εἶναι.

2 31 Ἐν Τεμέσῃ ἥρως : ὅτ' ἀπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὐρεθῇ, ὃ ἐν Τεμέσῃ γέγονεν ἥρως. Πλουτάρχου παροιμία ι , αἶς Ἀλεξανδρεῖς ἐχρῶντ ο .